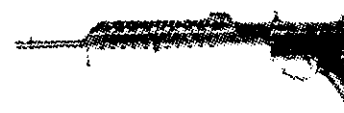
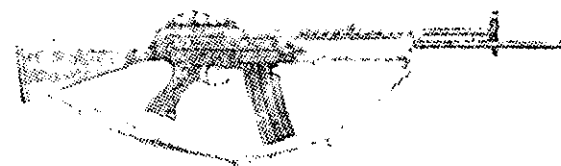
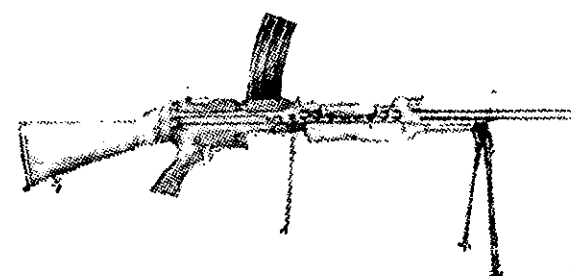
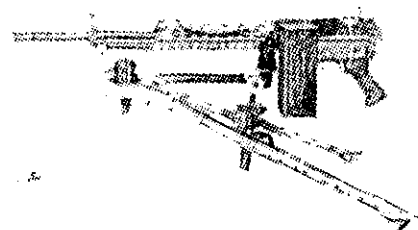
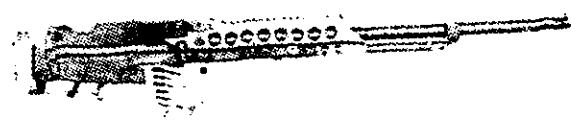

מערכת אחידה

של

נשק קל

כלי-נשק חדשים יש לתכנן ולפתח זמן רב לפני שהם דרושים למעשה, שכן, כלי-הנשק אשר ניצחו במלחמה היום — יהיו מיושנים וחסרי תועלת במלחמת-המחר.

הלקח הטכנו-טקטי של מלחמה הוא המביא, בדרך כלל, לביצוע מחקרים יעילים ולפיתוח כלי-נשק חדשים לאחר סיומה של אותה מלחמה. אם נסקור את מרבית כלי הנשק-הקל שהיו בשימוש במלחמת-העולם השנייה, נמצא, שפיתוחם החל, בעת המלחמה שקדמה לה, או מייד לאחריה. בימי מלחמת-העולם השנייה הוקדשה מחשבה רבה לאופיו של הנשק-הקל שיידרש בעתיד. וזאת עקב התלונות הרבות של יחידות חי"ר במדינות שונות לגבי תכונות הנשק בו השתמשו מול שיטות הלחימה החדשות שנקטו בתקופת המלחמה.

התלונות שהועלו היו כמעט זהות בכל מדינה ומדינה:

- קיים מספר רב מדי של סוגי נשק;

- הנשק כבד מדי;

- כלי-הנשק מסובכים ומסורבלים;

- עוצמת האש של נשק הכיתה קטנה מדי.

עקב תלונות אלה קם הצורך לברר ולקבוע מהו הנשק-הקל הדרוש לחייל ומהן התכונות הרצויות של הנשק שיהיו הולמות את אורח הלחימה בעתיד.

מספר מדינות, ובראשן ארצות-הברית, ערכו מחקרים מקיפים בנושא זה; נערך ניתוח הדרישות השונות של יחידות הרגלים ולאחר-מכן בוצעו בדיקות וניסויים קפדניים בסוגי הנשק היעילים ביותר שהיו בשימוש בשלהי מלחמת-העולם השנייה.

★

תוצאת מחקרים אלה היתה ההחלטה להחליף את מערכת הנשק-הקל שכללה שמונה כלי-נשק שונים: תת-מקלע, קרבין, רובה-שירות רגיל, רובה חצי-אוטומטי, רובה אוטומטי, מקלע-קל, מקלע-בינוני — במערכת נשק-קל חדשה, הכוללת שני סוגים יסודיים בלבד.

- רובה אחיד — כנשק האישי

- מקלע אחיד — כנשק מסייע